

Itsensä valloittaja

Teksti: Saara Vilonen | Kuva: Nea Ilmevalta

Mount Everestin rinne, korkeutta yli kahdeksan kilometriä. Happea on ilmassa noin kolmannes maanpinnan tasoon verrattuna.

Happinaamarisi hajoaa. Haukot ilmaa keuhkoihin ja tuntuu, ettet pysty hengittämään. On kylmä. Tuuli tuivertaa.

-Siinä vaiheessa toinen puoli aivoista huutaa paniikkia ja toinen puoli muistuttaa, että paniikki on viimeinen asia, joka tilanteessa kannattaa, kertoo vuorikiipeilijä **Atte Miettinen**.

Ensimmäisenä suomalaisena jokaisen mantereen korkeimmalle vuorelle kiivennyt mies tietää, mistä puhuu. Vuorikiipeily ei ole lastenleikkiä.

Suru-uutisia epäonnistuneista kiipeilijöistä on tänä vuonna tullut niin Keski-Euroopasta kuin Alaskastakin.

Mount Everestillä kiipeilykausi oli tällä kertaa yksi kaikkien aikojen kohortalokkaimmista vieden 11 kiipeilijän hengen.

-Eräs kokenut kiipeilijä sanoi taannoin, että mitä pidempään kiipeät, si-

tä pidemmäksi kasvaa lista kavereista, jotka eivät ole enää täällä, vanhempiensa luona Hyvinkäällä käynyt Miettinen sanoo.

Hän ei anna kiivetessä pelolle valtaa, jotta se ei alkaisi määrätä hänen toimintaansa. Henkinen valmistautuminen on tärkeää.

-Tavallaan sitä hyväksyy, että vuorilla ei voi kontrolloida kaikkea.

Miettisen vaimon voisi kuvitella olevan kauhuissaan miehensä harrastuksesta. Mutta päinvastoin, hän kannustaa miestänsä ja kiipelee itsekin.

Vuorikiipeilyn vaaroja on kuitenkin jouduttu perheessä pohtimaan ihan tosissaan. Vakavia keskusteluja on käyty.

-Everestin kiipeilylupaa varten täytyy täyttää paperi, jossa päätät mitä ruumillesi tehdään, jos kuolet vuorella. Jos asiaa ei aikaisemmin ole miettinyt, niin siinä vaiheessa viimeistään tulee miettineeksi, Miettinen sanoo.

Jatkuu seuraavalla sivulla.